

Sen ankomst av bastardnäktergal *Hippolais icterina*

LARS VON HAARTMAN

Bastardnäktergalen hör ju till våra sist anländande flyttfåglar. Sommaren 1973 innebar dock något av ett rekord för artens vidkommande. Det första och enda exemplaret observerades nämligen på Lemsjöholm först den 3. juli. Fågeln sjöng hela dagen ivrigt och i ett väl avgränsat revir i gårdens park. De följande dagarna fortsatte den att sjunga. Ännu 11.VII. har jag antecknat, att den sjöng ivrigt hela dagen. Den 13.VII. sjöng den ännu, men den 14.VII. hördes den inte. Dock var den inte borta, ty den 15.VII. har jag antecknat "sjunger, fast mindre". Följande dag, den 16.VII. hördes den för sista gången.

Då och då händer det ju, att småfågelhanar dyker upp på nya platser och börjar sjunga, fast artens häckningstid borde vara i det närmaste över. Bl.a.

har jag observerat detta hos svartvit flugsnappare, svarthätta och grön-sångare. Det kan i dessa fall röra sig om hanar, som vistats någonstans i närheten men bytt revir. När det gäller en så pass fåtalig och påfallande art som bastardnäktergalen, vågar jag emellertid påstå, att den knappast kan ha haft något revir nära Lemsjöholm.

S u m m a r y : Late arrival of Icterine Warbler

In 1973, no Icterine Warbler was observed at Lemsjöholm in SW Finland (60°30' N, 21°47' E) before 3 July. On this date a vigorously singing male appeared in a well-defined territory. It was heard for the last time on 16 July.

S e l o s t u s : Myöhään saapunut kultarinta

K.o. kultarinta ilmaantui Askaisten Lempisaaren puistoon 3.VII.1973, laulaen innokkaasti. Aikaisemmin en mainittuna vuonna tavannut lajia. Laulu kuului viimeisen kerran 16.VII.